

شوگمار بٹالوی دی بابا بوجھا سنگھ نوں شردها بجلی

پہانسی

تے اوہ راتاں نوں تُردا سی۔
تے پنڈ دے ساریاں رگھاں نوں مل کے
روز مُردا سی۔
تے اڈھ-ریئی ہوا دی گل کر کے
روز جھردا سی۔
بھلا یارو عجب گل ہے
میں ساری عُمر سبھ رگھاں دیاں
شاخاں تاں تگیاں سن
کیہ رگھاں دے وی میرے دوستو
کتے پیر ہندے ہن؟
تے آج اخبار وچ پڑیے
کہ اوہ ہتھیار بند رگھ سی
اوہدے پلے بندوقاں، بمب تے لگھاں سنگیناں سی
میں رگھاں کول سدا رہندیاں
چھاواں تاں سُنیاں سن
پر بنباں دی عجب گل ہے۔

تے ایہ جھوٹی خبر پڑھ کے
میںوں اعتبار نہیں آؤندا
کہ اوہناں پنڈ دے
اک پور رگھ نوں مار دتا ہے
جہڑا پنڈ دے ساہواں دے گھر
ویہڑے چ آگیا سی
جس توں روز کوئی کاگ
چُغلی کرن اُڈا سی۔
تے آج کسے یار نے دسیے
جو میرے پنڈ توں آئے
کہ میرے اوس پنڈ دے رُخ نوں
پہانسی پورہی ہے
اوہدا پیو کگراں ورگا
تے ماں ییری جہی رو رہی ہے۔

میرے پنڈ دے کسے رگھ نوں
میں سُنئے جیل ہو گئی ہے۔
اوہدے کئی دوش سن
اوہدے پت ساویاں دی تہاں
ہمیشہ لال اگدے سن
بناوا دے وی اُڈدے سن۔
اوہ پنڈ توں باہر نہیں
پنڈ دے سگوں اوہ کھوہ چ آگیا سی۔
تے جدوی جھومدا تاں اوہ سدا چھاواں بلاؤندا سی۔
تے ڈھپاں نوں ڈراؤندا سی
تے راہیاں نوں تُرے جاندا ہے اوہ
ڈھپاں توں بچاؤندا سی۔
تے پائی بھر دیاں کڑیاں نوں
دھی کہہ کے بلاؤندا سی۔
تے ایہ وی سُنن وچ آئے
کہ اوسدے پیر وی کئی سن۔